

220024

Mag. St. De

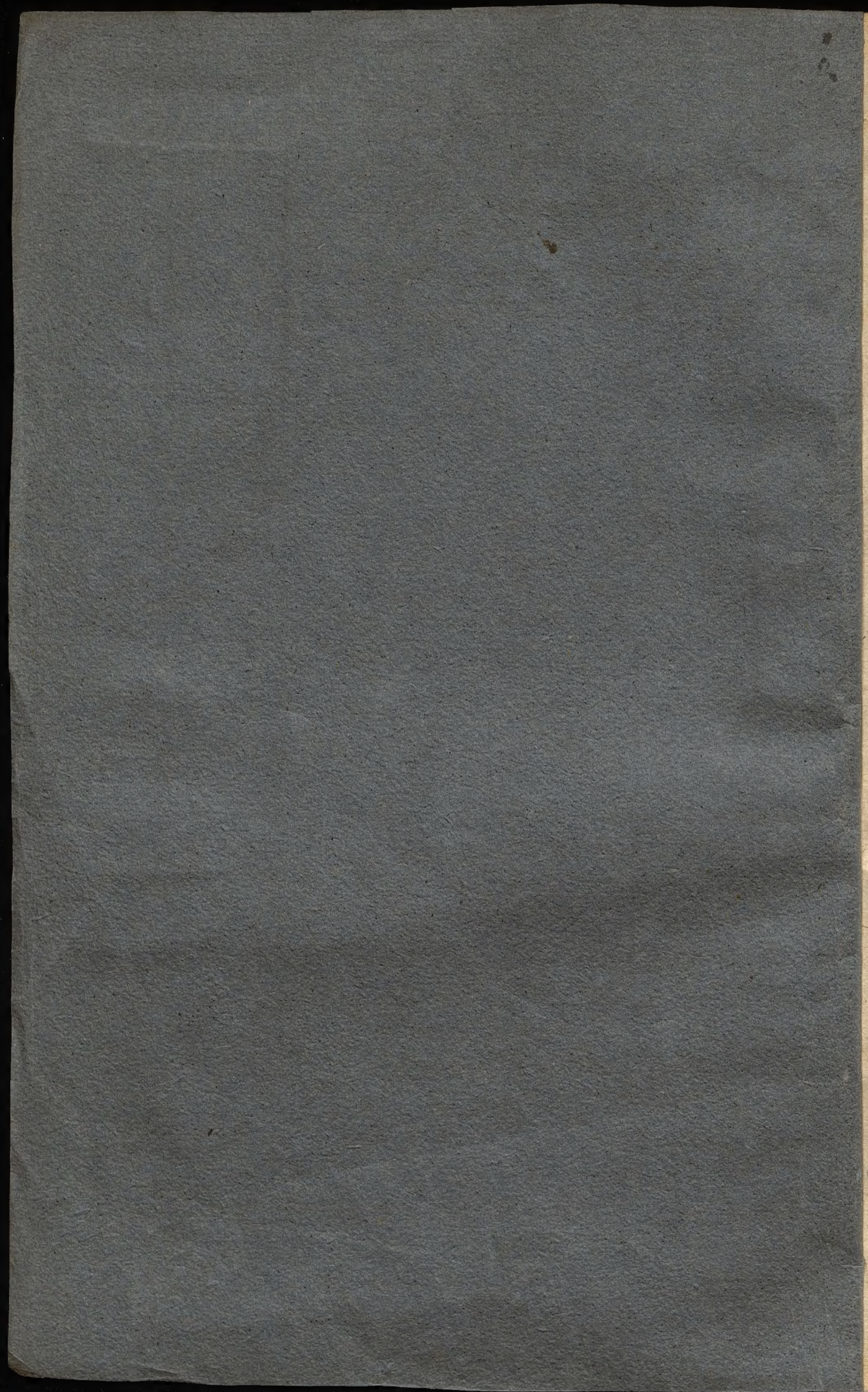
P

Teol. 4072

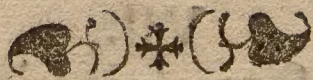
Falsaniński Stanisław
Conclusiones Theologicae

p. L. v. de W.

IN NOMINE DOMINI AMEN.
CONCLUSIONES
THEOLOGICÆ.

Ex ima 2da Divi THOMÆ Doctoris Angelici,

I.

220024m

Homo omne illud, quodcunq; vult, aut humano modo operatur; propter ultimum finem, formalem agit virtualiter tam ex parte operis quàm ex parte operantis.

II.

Nullus homo pro eodem tempore potest habere duos vel plures fines ultimos totales adæquatos ut utrumq; efficaciter appetat.

III.

Solus DEUS Illeq; Unus & Trinus est Beatitudo Subjectiva hominis.

IV.

Nullus homo seclusa fide habet aliquem appetitum ad Beatitudinem objectivam supernaturalem, scilicet ad DEUM Beatificantem clarè ac intuitivè videndum.

V.

Formalis Beatitudo in clara DEI visione adæquate consistit.

VI.

Beati in Patria ita necessariò amant DEUM, Bquoad exercitium; ut ejusmodi exercitium suspendere non possint.

VII.

L.F.F.

VII.

BEati in Patria sunt ab intrinseco impeccabiles
& in sua beatitudine perpetui.

VIII.

ANimæ Beatorum quibus nihil luendum superest, post separationem à corpore, obtinent essentialem Beatitudinem & accidentalem sibi extra corpus convenientem.

IX.

Moralitas actuum humanorum desumitur ex objecto morali ejusdem actus prout rectæ rationi subjicitur.

X.

AD actus morales non solum objectum, sed finis & circumstantiæ concurrunt.

XI.

Actus exterior prout est mera executio actus interni non adjungit ei bonitatem aut malitiam, in ordine ad præmium vel poenam essentialem.

XII.

Dantur actus humani secundum speciem suam indifferentes ad bonitatem & malitiam non autem secundum individuum.

XIII.

Omnis actus humanus est voluntarius quo ad actus elicitos, non verò quo ad imperatos.

XIV.

Vera & propriè dicta libertas essentialiter consistit in indifferentia contradictionis quâ voluntas potest agere vel non agere nec sufficit sola spontaneitas.

XV.

Radix & origo libertatis in voluntate est indifferentia judicii rationis sive intellectus.

XVI.

XVI.

Licet voluntas Physicè & efficaciter præmoveatur à DEO, tamen per hoc non læditur sed perficitur ipsius libertas.

XVII.

Nunquam est licitum agere contra conscientiam rectam præcipientem, bene tamen contra consulentem.

XVIII.

Neq; etiam contra conscientiam errantem, aut cum conscientia dubia licet agere; bene tamen contra conscientiam scrupulosam, quando scrupulus nullo, aut infirmo, aut levi argumento nititur.

XIX.

Non licet sequi opinionem libertati faventem, & minus probabilem in concursu opinionis alterius stantis pro lege & simul probabilioris.

XX.

Ex opinionibus æquè probabilibus quarum altera favet legi; altera libertati; ea teneri debet quæ tutior est.

XXI.

Ad constitutivum legis pertinet, ut sit ordinatio rationis, ut respiciat bonum commune, ut feratur ab eo qui curam communitalis habet, & ut sit promulgata.

XXII.

Omnes res creatæ quæcunq; illæ sunt, sive contingentes, sive necessariae (licet non eodem modo) subjiciuntur legi æternæ.

XXIII.

Lex æterna considerata in se seu ut est in DEO, à solo DEO & Beatis cognoscitur: prout verò est in suis effectibus, secundum majorem vel minorem irradiationem; ita quoq; ab homine viatore cognosci potest.

XXIV.

XXIV.

L Ex naturalis mutationem propriè dictam & dispensationem pati nequit.

XXV.

L Ex humana potest præcipere aut prohibere actus internos, qui per se sunt causa exteriorum illos sufficienter manifestantium; imò etiam si per exteriores non manifestentur, modò per se requirantur ad integritatem in genere moris ut conditiones necessariae.

XXVI.

L Eges humanae tam Ecclesiasticae quàm Civiles habent vim obligandi in foro conscientiae, & interdum cum dispendio vitae.

XXVII.

L Ex humana potest pati epikijam cum mutationem & abrogationem.

XXVIII.

L Ex vetus fuit à DEO data per Angelos Moyse apparentes in corpore sibi formato, quæ defacto abrogata est.

XXIX.

L Ex vetus fuit prius mortua quàm mortifera.

XXX.

L Ex nova si sumatur secundum præcipuam sui partem scilicet Gratiā, incepit ab initio mundi: si verò sumatur prout est præceptiva; non uno tempore secundum omnes sui partes incepit, quæ tamē in finem mundi duratura est non ultra.

Ad M.D.O. M. G. B. M. I. C. V. H. D. J. C.

ac SS. OO. Cultum & Venerationem.

Defenduntur in Lectorio CC. DD. Theologorum Studij Generalis Universitatis Cracoviensis à M. Stanislao Foltanski, Philosophiae Doctore Ejusdemq; in Collegio Minori Professore, sub assistentia M. JOSEPHI POPIOLEK S. Theologiae Professoris, Ecclesiae Collegiatae S. Floriani Canonici.

Annò Domini 1749. Dic 27. Novembris.

7. XXII. 20.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024807

Edmund Smith

*Conclusions theologice et philosophicae
Aethiopiae, doctoris christiani*